

BRUSSELSE TIJDINGEN, maandblad, uitgegeven door het **Vlaamsch Verbond voor Brussel** (1 maart 1938 – augustus-september 1944).

Dit blad werd voorafgegaan door *Brussel*, "algemeen tijdingenblad", dat verscheen van december 1933, eerst maandelijks, vanaf december 1936, driemaandelijks. Opstel en beheer waren op hetzelfde adres gehuisvest als *Brusselsche Tijdingen*. Het blad verdween als officieus orgaan van het Vlaamsch Verbond voor Brussel in februari 1937.

Brusselse Tijdingen publiceerde meestal anonieme artikels over de taaltoestand te Brussel, het verenigingsleven en een activiteitenkalender, een jaarlijks scholennummer, een overzicht van de Vlaamse pers en artikels over toerisme. Gelegenheidsmedewerkers ondertekenden wel met hun naam. De redactie berustte bij **Jozef Clottens**. Tijdens de bezetting werd aandacht besteed aan een radiorede van **Flor Grammens** over het taaltoezicht in de Brusselse scholen, de eenmaking van de Brusselse agglomeratie en de ravitaillering van de hoofdstad. Niettegenstaande er geen pro-Duitse opinie in voorkwam verdween het blad samen met het Vlaamsch Verbond voor Brussel toch na september 1944.

FRANZ DENYS

Bruwier (met baard), onder het standbeeld van zijn voormalige klasgenoot Albrecht Rodenbach (vermoedelijk in 1936). (AMVC)

BRUWIER, Aloïs (Ichtegem 27 januari 1857 – Ichtegem 24 juli 1939).

Studeerde (1870-1876) oude humaniora aan het Klein Seminarie van Roeselare, waar hij klasgenoot en vriend was van **Albrecht Rodenbach**. In juli 1875 nam Bruwier deel aan de rebellie De Groote Stooringe en tijdens het volgende schooljaar (1875-1876) bleef zijn verhouding met de superior van de instelling, **Henri Delbar**, gespannen. Met Rodenbach en andere Roeselaarse klasmakkers begon hij vanaf de grote vakantie 1875 aan de uitbouw van een net van vakantie-spelersgilden in West-Vlaanderen. Hij behoorde ook tot de kern van het West-Vlaamse groepje rond Rodenbach dat vanaf oktober 1876 nieuw leven wilde brengen in de Vlaamsgezinde studentenwerking aan de Leuvense universiteit. Zo was hij in het academiejaar 1876-1877 betrokken bij de oprichting in Leuven van de Sint-Tillogilde, een koorgilde en een spelersgilde, evenals van de Studentenafdeling van het **Davidsfonds**. Bruwier bleef een trouwe vriend van Rodenbach, ook toen die vanaf het academiejaar 1878-1879 wantrouwen begon te ondervinden van zijn West-Vlaamse achterban. Op 21 juni 1880 sprak hij namens de Leuvense studenten een lijkrede uit op het graf van zijn Roeselaarse vriend.

Hij legde samen met **Renaat Adriaens** de schakel

met de tweede generatie West-Vlaamse scholieren, die in 1879 aan de Leuvense universiteit aankwamen en er, na het mislukken van de **Vlaamsche Studentenbond** en *Het Pennoen*, nieuwe Vlaamsgezinde initiatieven ontwikkelde. Zo werkte hij mee aan de oprichting van een nieuwe West-Vlaamse spelersgilde (1879-1881) en van de West-Vlaamse gouv-gilde (1883). Hij verzorgde ook mee de uitgave van de Vlaamsgezinde studentenbladen *Kwaepenninck*, *De Tassche* en *Onze Vlaamsche Wekker*. Nadat hij in 1884 zijn studies had voltooid, vestigde hij zich als geneesheer in Ichtegem. Hij trad datzelfde jaar toe tot de nieuwe redactieraad van het West-Vlaamse scholierentijdschrift *De Vlaamsche Vlagge*, die aan het blad een meer radicale koers gaf. Hij werd ook lid en later ondervoorzitter van de **Oud-Hoogstudentenbond van West-Vlaanderen**. Tijdens de Eerste Wereldoorlog werd hij in 1918 lid van de activistische gouvraad van West-Vlaanderen, waarvoor hij in 1919 tot vijf jaar hechtenis werd veroordeeld (activisme).

Na de oorlog bleef hij met Hendrik Persyn en Karel Blancke tot 1925 lid van de **Swighenden Eede**, dat als beschermcomité voor *De Vlaamsche Vlagge* fungeerde. Op de Vlaggeviering van 1925 werd hij als "trouwe en beproefde" blauwvoeter gehuldigd (blauwvoeterij). Na de veroordeling datzelfde jaar door bisschop Gustave Waffelaert van het Vlaamsnationalisme bleef hij steun verlenen aan het **Algemeen Katholiek Vlaamsch Studentenverbond** (AKVS). Zo was hij onder meer aanwezig op de als een Rodenbachhulde opgevatte landdag van het AKVS in augustus 1930, die wegens verbodsmaatregelen niet kon doorgaan in Roeselare, maar moest uitwijken naar Kortrijk. Hij steunde het AKVS ook in zijn verzet tegen het zich organiserende **Jong Volksche Front**. Toen dat op 29 augustus 1933 te Roeselare een eerste gouvtag hield en de deelnemers bij het standbeeld van Rodenbach een eed van trouw aan Vlaanderen wilden afleggen, stond hij hen als 76-jarige, samen met enkele AKVS'ers en oud-studenten, op te wachten met een spandoek "Handen af". Hij deelde mee strooibiljetten uit waarin werd gevraagd: "Studenten van West-Vlaanderen, waar is uw fierheid en uw schaamte?", en: "Wordt Rodenbach verkocht en misbruikt door België en zijn trawanten...?".

WERKEN: *Albrecht Rodenbach*. Lijkrede, 1880.

LITERATUUR: K.M. de Lille, *Alfons Van Hee*, 1963; – L. en L. Vos-Gevers, *Dat volk moet herleven. Het studententijdschrift De Vlaamsche Vlagge 1875-1933*, 1976; – M. de Bruyne en L. Gevers, *Kroniek van Albrecht Rodenbach*, 1980; – L. Vos, *Bloei en ondergang van het AKVS*, II, 1982; – L. Gevers, *Bewogen Jeugd. Ontstaan en ontwikkeling van de katholieke Vlaamse studentenbeweging (1830-1894)*, 1987; – M. de Bruyne, 'Rebelse roermakers in het Klein Seminarie 1806-1896, 2de deel', in *Eertijds*, jg. 26, nr. 2 (december 1994), p. 11-14.

ILLUSTRATIE(S), zie: Klein Seminarie van Roeselare, Swighenden Eede.

LIEVE GEVERS EN MICHEL DE BRUYNE